



Đời sống cầu nguyện

Lm Elizalde Thành, SJ

Cầu nguyện là bước vào tâm tình của Thiên Chúa và mở lịnh để Thiên Chúa bước vào tâm tình của chúng ta. Trong cầu nguyện chúng ta để Thiên Chúa làm chủ con tim của chúng ta, và để Thần Khí cầu nguyện trong lịnh của chúng ta. Trong cuộc hành trình này, đừng nghĩ rằng chúng ta lên đường để tìm Thiên Chúa, nhưng khiêm nhường ý thức rằng Thiên Chúa đã khởi hành đi tìm chúng ta và cả nhân loại ngay từ thửa tạo thiên lập địa (St 3,9) khi con người sa ngã. Hãy ý thức rằng cầu nguyện là lúc Thiên Chúa nhẹ nhàng tác động tâm hồn chúng ta. Và khi chúng ta “cầu nguyện” là khi chúng ta đáp lại lịnh mơ ước của Chúa để Thần Khí tác động, để hai tâm tình trở nên một.

Cầu nguyện là sự hiệp nhất và thông hiệp giữa Thiên Chúa và con người. Có thể nói khi chúng ta cầu nguyện chân thành là lúc chúng ta cử hành một bí tích.

Mỗi Kitô hữu đều có thể thân mật cầu nguyện với Thiên Chúa. Thánh I-nhã tin rằng mỗi người đều có thể cảm nhận và kết thân với Thiên Chúa. Theo Karl

Rahner: “*sự đóng góp quan trọng nhất của I-nhã cho Hội Thánh là ngài tin chắc rằng mỗi Kitô hữu có thể trực tiếp cảm nhận Thiên Chúa một cách thuần túy; và Thiên Chúa để dành hồng ân này cho mỗi Kitô hữu*”. Nói một cách khác: “*Chúa muốn nói với tất cả chúng ta và mong chúng ta có thể hiểu Ngài*”.

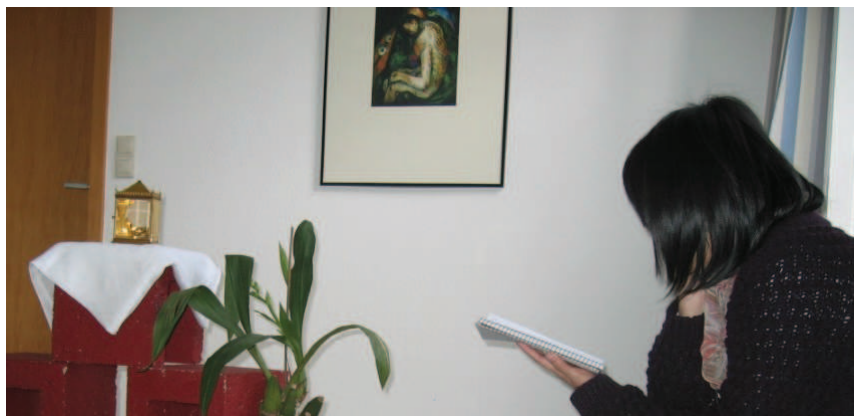
Giản dị hóa đời sống cầu nguyện

Tuy nhiên, đôi khi chúng ta không cầu nguyện được với một đoạn Kinh Thánh hay sách thiêng liêng nào cả. Rất có thể rằng lúc đó chúng ta cần một lối cầu nguyện tự do, giản dị và nghiền ngẫm hơn. Nhận xét đầu tiên về đời sống cầu nguyện theo I-nhã là, nếu áp dụng đúng phương pháp, đời sống cầu nguyện sẽ ngày càng giản dị, có tính cách chiêm niệm và thính lặng. Còn

nếu sau vài năm cầu nguyện theo một phương pháp nào đó, đời sống cầu nguyện chẳng có gì thay đổi, chúng ta cần xét lại lối cầu nguyện đó hoặc cách áp dụng phương pháp.

Muốn giản dị hoá đời sống cầu nguyện, điều quan trọng là biết tìm và hưởng những giây phút thính lặng nghiền ngẫm, nhất là *biết hiện diện* trước mặt Thiên Chúa đang hiện diện trong lòng chúng ta. Muốn kết hiệp với Chúa như vậy, chúng ta cần ý thức mình đang sống như thế nào, sống cho ai, mình mong muốn gì. Sống ý thức và thành thật với chính mình là điều kiện cần thiết để hiện diện và kết hiệp với Chúa. (*Phút Hối Tâm* có thể giúp chúng ta tiến lên trên đường này)

Khi cầu nguyện chúng ta nhắm mục đích gì? Nếu có sự biến đổi trong đời sống cầu nguyện, thì cũng có sự biến



đổi trong mục đích chúng ta mong ước đạt tới. Lúc đầu, khi chúng ta muốn tìm kiếm Thiên Chúa và tâm tình với Ngài, thì có lẽ chúng ta chưa quen với tiếng nói của Ngài và chưa biết nhận ra những tác động trong tâm hồn mình. Thánh Gioan Thánh Giá nói: “*Thiên Chúa nói với chúng ta qua tác động trong tâm hồn*”. Sau một thời gian, chúng ta không cầu nguyện để tìm kiếm Thiên Chúa: Ngài đã tìm ra chúng ta rồi! Chúng ta cầu nguyện để Thiên Chúa ngày càng hiện diện trong cuộc sống chúng ta và chính chúng ta lại hiện diện nơi Ngài trong suốt cuộc sống và sinh hoạt hằng ngày. Từ từ chúng ta biết cảm lòng cảm trí để nghiên ngẫm, có một tâm hồn tự do, trong suốt, biết tôn trọng nội tâm của mỗi người, không ép ai theo một phương pháp cầu nguyện quy tắc.

Tại sao thánh I-nhã cho rằng: trong một trăm người thường xuyên cầu nguyện, thì có chín mươi người theo ảo tưởng? Dù đều đều và trung thành để dành thời giờ cầu nguyện, chưa chắc chúng ta đang kết hiệp với Chúa Hằng Sống. Chính sự trung



Linh Thao



thành với phương pháp lại có thể biến thành mục đích của cầu nguyện. Làm như vậy, chúng ta trung thành một cách cứng nhắc. Sờ dĩ cứng nhắc có lẽ là vì chúng ta chưa tin tưởng đủ là Thiên Chúa thương mến và ưa thích chúng ta.

Trung thành với Thần Khí. Đức Kitô trung thành và đều đều cầu nguyện vì Ngài luôn mở lòng cho Thần Khí và tìm những gì đẹp lòng Chúa Cha. *Cha muốn con làm gì?* I-nhã cũng vậy: “*Spiritum ducentem sequebatur, non praeibat*” (I-nhã dõi theo sự hướng dẫn của Thần khí, chứ không đi trước). Chúng ta không nên đi trước Thần Khí. Ngài đóng vai trò chủ động khi chúng ta nên đồng hình đồng dạng với Đức Kitô. Sự đóng góp chính của chúng ta là mang mọi phạm vi của cuộc sống đặt dưới ảnh hưởng của Thần Khí.

Vai trò của Thần Khí là nối kết chúng ta với Chúa Cha, với Đức Kitô và với anh em trong tình yêu. Chính Thần Khí là tình yêu, và tình yêu biến đổi những ai được nối kết. Việc thánh hóa con người là những

biến đổi mà Thần Khí tình yêu luôn luôn mang đến khi nối kết chúng ta với Thiên Chúa và anh em trong tình yêu. Thánh I-nhã có một sự phạm riêng để giúp con người mở lòng cho Thần Khí. Đặc biệt trong Linh Thao ngài:

- ▶ cung cấp một nguyên lý nền tảng và chỉ rõ giá trị của lòng bình tâm,
- ▶ dẫn đến ăn năn hối cải qua lòng thương xót của Chúa,
- ▶ mời kết thân với Đức Kitô với tình bạn thân thiết,
- ▶ chỉ dẫn cách chiêm niệm các mẫu nhiệm cuộc sống Đức Kitô,
- ▶ ý thức sự khác nhau giữa cạm bẫy của ma quỷ và chiến thuật của Đức Kitô (Hai cờ hiệu),
- ▶ đo lường tình yêu qua các trình độ khiêm nhường (Ba trình độ Khiêm Nhường),
- ▶ mời chúng ta đối diện với các đam mê cịn đang ràng buộc trái tim mình (Ba loại người)...

Điều quan trọng là chúng ta hỏi: *Chúa muốn con làm gì?* và để Thần Khí mở mắt tâm hồn và thúc đẩy chúng ta đi từng bước một cách thoải mái,

vui vẻ, tự do, thật thà và biết ơn Chúa. I-nhã chú trọng đặc biệt đến lòng biết ơn. Ngài đã vượt qua lòng tham vọng và các nét xấu khác, nhất là qua lòng biết ơn.

Bằng chứng chắc chắn chúng ta cầu nguyện với Chúa Hằng Sống là chính đời sống thường ngày. Đức Kitô nói: “*Qua hoa trái chúng ta biết cây*”. Chúng ta muốn tìm kiếm và nhận ra Thiên Chúa ở khắp mọi nơi. Chúng ta thật sự đang kết thân với Chúa qua cách chúng ta tiếp xúc với anh em, làm trọn bổn phận và biết sử dụng thời gian ngày càng vui vẻ và tràn đầy tình yêu.

Như vậy chúng ta nên cầu nguyện bao lâu? Năm 1554, cha Nadal báo cáo cho I-nhã ý muốn của tỉnh Tây Ban Nha muốn tăng thêm thời gian cho các thầy cầu nguyện. Cha I-nhã tha thiết đáp lại “một người thực sự đang từ bỏ mình chỉ cần mười lăm phút để kết thân với Chúa trong cầu nguyện”¹. Mỗi người cần để dành nhiều thời giờ cầu nguyện hay ít tùy mình và tùy hoàn cảnh đang sống. Đôi khi cần 30 phút, khi khác nhiều



thời giờ hơn. Điều quan trọng là suốt ngày và đều đều chúng ta ‘ngưng và lắng nghe Thần Khí’. Làm như vậy Ngài sẽ biến đổi tận đáy lòng của mình nên đồng hình đồng dạng với Đức Kitô, ngày càng đồng tâm nhất trí với Thánh Ý Chúa Cha.

Cầu Nguyện tự phát²

Lời nguyện tự phát là những phương cách ngắn gọn, hữu hiệu và dễ nhớ để mở lòng cho những hồng ân cần thiết trong cuộc sống, nhất là lúc gặp gian khổ, bị cám dỗ, cần được tha thứ hoặc phải tha thứ cho người khác. Chúng ta đề nghị bốn kiểu lời nguyện dành bốn hoàn cảnh thường xảy ra trong

cuộc sống:

I.- Lúc chúng ta gặp thử thách, bệnh tật hoặc vấn đề làm cho mình lo âu. Lúc đó lời bộc phát tự nhiên là: “*Lạy Chúa, xin cứu giúp con!*”. Khi chúng ta chạy đến Chúa như vậy và khiêm nhường nguyện xin ơn trên, Ngài ban sức lực chịu đựng, bình an nội tâm làm cho chúng ta có thể chịu đựng một biến cố nguy hiểm, một thất bại cay đắng hay một đêm dài trên giường bệnh viện.

Có người không cầu xin vì tưởng làm mình phải ‘ráng chịu’ một mình, hay là Thiên Chúa không lưu ý đến những

1 Lần đầu tiên Cha Nadal đại diện Thánh I-nhã đi Tây Ban Nha vào năm 1553. Vài Giêsu hữu nói với ngài về cách cầu nguyện trong Dòng Tên, than phiền về thời gian quá ngắn chúng ta dành cho sinh hoạt thánh thiện này. Theo ý kiến của họ, bao lâu không tăng thêm thời giờ, Hội Dòng không có thể tồn tại; ngoài ra, họ lấy làm xấu hổ khi người ta hỏi và phải trả lời rằng suốt ngày chỉ có một giờ cầu nguyện. Nghe những ý kiến trên cha Nadal trở về Rôme có vẻ đồng ý với họ. Ngày 22 tháng 11 năm 1554, lễ thánh Cécilia, cha Nadal phúc trình cho cha I-nhã về tình trạng Tây Ban Nha, ngài cũng trình bày những lời than phiền đó cùng ý kiến của mình nên tăng thêm thời gian cầu nguyện, ít nhất trong tỉnh đó. Cha I-nhã đang nằm trên giường và tới hiện diện tại đó. Đến điểm này cha I-nhã đáp lại với khuôn mặt và lời nói bất đồng ý và tha thiết làm tôi ngạc nhiên; ngài rầy la và sửa lại cha Nadal một cách khắt khe đến nỗi tôi phải phục lòng kiên nhẫn của cha Nadal, mặc dầu tôi đã biết mức đạo đức của ngài. Rút cuộc cha I-nhã kết luận: “một người thực sự đang từ bỏ mình chỉ cần mười lăm phút để kết thân với Chúa trong cầu nguyện”. Và tôi không chắc có phải là lúc đó ngài nói thêm nhận xét tôi đã từng nghe những lần khác rằng: trong một trăm người thường xuyên cầu nguyện, chín mươi người theo ảo tưởng. Về nhận xét này tôi nhớ rất rõ, tôi chỉ nghi ngờ không nhớ chắc chắn là ngài nói chín mươi hay là chín mươi chín. (Memorial de Luis Gonçalves da Camara, n.196)

2 Bài của Eli Thành, bắt hứng từ Robert Spitzer s.j “Five Pillars of the Spiritual Life”, 2008

biển cổ nhỏ bé như vậy. Thực sự, Thiên Chúa thương yêu con người vô điều kiện, không chỉ nghe lời khẩn cầu mà còn muốn nâng đỡ, ủi an và đồng hành với ta lúc gian truân. Có nhiều cách khẩn cầu:

* **“Lần chuỗi”**. Kinh Kính Mừng mang những đặc tính của một bài giảng hoàn hảo và ngắn gọn. *‘Kính mừng Maria, Thiên Chúa ở cùng bà,... Con lòng Bà có phúc’*, Bà được Thiên Chúa chúc phúc. *‘Bây giờ’* là thời điểm của phút hiện tại trong cuộc hành trình tại thế. Hiện tại là thời gian trong đó chúng ta phải sống còn, mà hoàn toàn không biết phải chờ Nước Chúa cho đến bao giờ. *‘Trong giờ lâm tử, thời điểm cuối cùng của đời sống thể xác là cái chết. ‘Cầu cho chúng con khi này và trong giờ lâm tử’*.

Chuỗi mân côi rất phong phú về Thần Học. Tuy nhiên, khi lần chuỗi ít khi chúng ta nghĩ tới bản chất Thần học đó. Chúng ta tạo ra một sự thịnh lặng trong tâm trí mà lặp đi lặp



lại cũng chừng ấy từ ngữ. Một bình an, một sự sung sướng tuôn tràn làm ta thốt lên những từ được lặp lại. Khi lần chuỗi, chúng ta ném nháp những lời Thiên Thần ngỏ với mỗi người chúng ta: “Thiên Chúa ở cùng người” mà ban cho ta thêm sức và óc sáng suốt trong giây phút đó. Khi lần chuỗi chúng ta nhắc đến tình yêu của Đức Mẹ cảm thương và khẩn cầu cho các con đang lâm nguy, xin Thiên Chúa tìm cách, như Thiên Chúa tìm cách, như tân lang nghèo muốn chia sẻ niềm hân hoan với mọi người nhưng không còn rượu.

* **“Lạy Chúa, xin Chúa rút ích lợi nào đó từ nỗi đau khổ này!”** Cách đây mười lăm năm, ông Brendan là trưởng nhóm CLC, bị bệnh lạ lùng làm cho ông hoàn toàn tê liệt. Trong cơn bệnh, rất nhiều người viết thư chia buồn và hứa lời nguyện. Chỉ có cộng đoàn Đài Loan viết thư yêu cầu ông cầu nguyện và dâng hiến nỗi đau khổ cho những vấn đề và nhu cầu cộng đoàn đang có. Theo ông thuật lại, lá thư ‘yêu cầu’ này an ủi ông hơn tất cả các lá thư ‘thông cảm’ kia vì đã mang một ý nghĩa cho tình trạng bế tắc của mình.

Thực sự, những cơn đau khổ có thể làm cho chúng ta nản lòng và chán nản, nếu không thấy một ý nghĩa, một mục đích cho ai. Còn nếu những đau khổ của mình có một ý nghĩa, mang ích lợi cho ai, cho nhiệm thể Đức Kitô, chúng ta được nâng đỡ rất nhiều. *“Lạy Chúa, xin Chúa rút ích lợi nào đó từ nỗi đau khổ này!”* Ước chi không một phần nào trong các nỗi đau khổ này bị phí



phạm! Xin rút ích lợi cho con (cho con được thanh tẩy và thuộc về Chúa), cho anh em (được cảm thương với họ, mang hồng ân Chúa cho họ). Xin cho con nhận ra và biết ơn Chúa (và anh em đang coi sóc con) cũng như những hồng ân khác con được hưởng.

* **“Dâng hiến lên”**. Một trong những mâu nhiệm cuộc sống Kitô hữu là Thánh Ý Chúa mời chúng ta chia sẻ sứ vụ tư tế của Đức Kitô, tức là nỗi kết nhân loại và Thiên Chúa trong tình thương, trong niềm tin và trong lòng vâng phục. Đức Kitô đã tận hiến mình cho Chúa Cha trong cuộc sống thường ngày, nhưng chính lúc Ngài chết trên thập giá là lúc Ngài hoàn toàn dâng hiến mình cho Chúa Cha. Sự hy sinh trên thập giá là hành động thể hiện rõ nhất lòng vâng phục của con người cho Chúa Cha. Khi nhận lãnh sự chết Đức Giêsu đã bày tỏ sự tận hiến hoàn toàn cho Chúa Cha với lòng hiếu thảo của một người con. Trong cuộc sống có những lúc lời nói và việc làm của chúng ta chẳng có công hiệu là bao nhiêu. Bệnh thể xác hay nỗi đau khổ về tinh thần không còn tránh được nữa.

Đây chính là lúc chúng ta đồng tâm nhất trí với sứ vụ tu tề của Đức Kitô lúc chịu nạn chịu chết, nâng tâm hồn lên Chúa Cha và học được thế nào là vâng phục Chúa Cha với lòng hiếu thảo của một người con, “Này con đây, con đến để thực thi ý Ngài” (Dt 10, 9).

Cuộc sống và chính thể xác chúng ta biến thành trong Đức Kitô bản thờ, hy lễ và tu tề. Sứ vụ này được thể hiện một cách trọn vẹn lúc dâng Thánh Lễ. “Thánh Thần liên kết chúng con nên một khi chúng con dự tiệc Mình Máu Đức Kitô” (II), “Xin cho chúng con nên một thân thể và một tinh thần trong Đức Kitô” (III).

II.- “Lạy Chúa, xin thương xót con là kẻ tội lỗi”. Trong dụ ngôn người Biệt Phái và người Thu Thuế, người thu thuế chẳng dám ngược mắt lên trời, nhưng vừa đấm ngực vừa thưa rằng: “Lạy Chúa, xin thương xót con là kẻ tội lỗi” (Lc 18,13). Theo Đức Giê-su người này trở về nhà, thì đã được nên công chính rồi.

Lòng nhân từ của Thiên Chúa thật lạ lùng và bất ngờ. Như



Giáo Hội ca tụng “khi Chúa thương xót và thứ tha, chính là lúc Chúa biểu lộ quyền năng cách tỏ tường hơn cả” (Chúa Nhật 26). Hai lời nguyện tự phát có thể giúp chúng ta mở lòng cho hồng ân nhân từ của Chúa: “Con xin nhận ơn tha thứ của Chúa”, “Xin Chúa chữa lành và hàn gắn lại những vết thương con có thể đã gây cho người khác”.

* **“Con xin nhận ơn tha thứ của Chúa”.** Hơn nữa! “Con xin phó thác cho Chúa lòng yêu đuối, lệch lạc và hay phạm tội của con”. Vì chúng ta tin rằng tình yêu vô điều kiện của Chúa đang thanh tẩy và thánh hóa chúng ta. Trước khi chúng ta ăn năn hối cải, Thiên Chúa đánh động tâm hồn và thúc đẩy chúng ta trở về với Ngài. Chỉ có Chúa mới có sức giải thoát và biến đổi tâm hồn đuối sức và hay phản bội. Chúng ta không giấu nhược điểm được, cũng chẳng có thể tự cứu chuộc nổi mình. Như người thu thuế, chúng ta phó thác mình trong lòng thương xót của Chúa. Ngài sẽ công chính

hóa chúng ta.

* **“Xin Chúa chữa lành và hàn gắn lại những vết thương có lẽ con đã gây cho người khác”.** Thiên Chúa nhân từ không chỉ tha thứ và biến đổi chúng ta, mà còn chữa lành và hàn gắn lại những vết thương chúng ta gây cho nhau. Chúng ta cũng nên xin họ tha thứ cho mình. Lòng khiêm nhường khi xin lỗi có thể điều chỉnh lại những hậu quả tai hại của hành động sai lầm đó. Đồng thời cho anh em cơ hội tha thứ cho chúng ta. Trong trường hợp họ từ chối, vì chưa sẵn sàng tha thứ, ít nhất, đã thành thật xin lỗi, chúng ta có thể lãnh nhận lòng thương xót và thứ tha của Chúa.

Nhiều khi chúng ta chẳng biết mình đã làm mất lòng, làm gương xấu, gây vết thương nơi anh em. Lúc đó có một lời nguyện sẽ mở đường cho hồng ân Chúa: “Lạy Chúa, xin bù đắp, hàn gắn lại và điều chỉnh lại những thiệt hại có lẽ con đã gây ra cho anh em”.

III.- Xin tha thứ cho anh em

“**Lạy Chúa, là Đấng công chính, xin xử cho chúng con**”. Đức Giê-su tha thiết mời chúng ta tha thứ cho nhau bảy mươi lần bảy, như Chúa Cha đã từng tha thứ cho chúng ta. Ngài nhắc đi nhắc lại lời này nhiều nhất. Tại sao? Vì sự dữ gây sự dữ, bạo lực gây bạo lực, hận thù gây hận thù và trả thù gây trả thù. Là nạn nhân của ác ý bất công, mỗi lần chúng ta nhớ biến cố đó, lòng chúng ta nổi giận lại, mỗi lần thêm mạnh. Một lời nguyện tự phát rất hữu ích là: *“Lạy Chúa, là Đấng công chính, xin xử cho chúng con. Chúa biết trái tim mỗi người, Chúa biết quá khứ cũng như hiện tại của chúng con. Chúa xử và lo cho cả vụ này. Con xin phó thác mọi sự trong bàn tay Chúa”*. Làm như vậy thường thường Chúa ban cho tâm hồn chúng ta một bình an sâu xa, thoải mái và vui vẻ rất đặc biệt.

* **“Cầu nguyện cho kẻ thù”**. Chúa nói: *“hãy yêu kẻ thù và cầu nguyện cho những kẻ ngược đãi anh em”* (Mt 5,44). Chúng ta nên thử tuân theo lời Ngài trong thực tế khi gặp



người không ưa mình, có ác cảm và đôi khi muốn hại mình. Cầu nguyện thường xuyên cho họ, xin Chúa vào trái tim họ, biểu lộ tình yêu cho họ, kéo họ đến với Chúa; và chờ xem kết quả! Chúng ta sẽ lấy làm ngạc nhiên thấy ‘kẻ thù’ của mình đã bớt căng thẳng và ác cảm với mình, nhưng lại bắt đầu thông cảm dễ dàng hơn.

IV.- “Ý Cha thể hiện dưới đất như trên trời”

Đây là lời nguyện quan trọng nhất, bao gồm tất cả những lời nguyện khác. Tại sao? Bởi vì Thiên Chúa có một kế hoạch đầy khôn ngoan và tình yêu dành cho mỗi người, mỗi tập thể: là ban sự sống và vinh

quang cho chúng ta. Ngài còn mời chúng ta cộng tác với Ngài và giúp anh em sống thực sự theo kế hoạch Ngài dành cho mỗi người. Chẳng có lời nguyện nào quý báu hơn. Trong mọi hoàn cảnh: thành công hay thất bại, khỏe hay đau, khi bị cám dỗ hay lúc gặp nghịch cảnh, chúng ta tâm tình với Ngài, phơi bày các biến cố và nguyện xin: *“con xin vâng theo Ý Cha”*, *“xin cho Ý Cha thể hiện”*. Chỉ cần lưu ý một điểm: là tránh hình ảnh và thái độ sai lầm trước mặt Thiên Chúa. Nếu chúng ta quên rằng Ngài là người cha nhân hậu và khôn ngoan, tràn đầy tình yêu vô điều kiện, và coi Ngài như kẻ muốn thử thách, sửa phạt chúng ta vì tội lỗi ngày xưa, thì Thánh Ý biến thành một sự đe dọa trên đầu mình. Thay vì xin vâng theo Ý Ngài, chúng ta chỉ muốn tránh và xin Ngài để chúng ta yên trong một cuộc sống bình thường, an toàn vừa ý chúng ta. Nhưng, nếu chúng ta tin tưởng Thiên Chúa là cha nhân từ, là cha của Đức Kitô, thì chúng ta hài lòng và tin tưởng cầu nguyện thường xuyên *“Xin Thánh Ý Cha thể hiện dưới đất cũng như trên trời”*.



**Đ
à
m
T
h
o
a
i**

- Ngày mai, Cha đến, có con không?
Còn lửa Đức Tin nung đốt lòng?
Còn giữ tình thương lan cháy mái?
Hay hôn đờn lạnh tựa trời đông?

- Như dòng sông trôi về biển cả,
Đời con từ gửi ở tay Cha
Dòng nước trôi nhẹ nhàng êm ả,
Đã qua rồi bão táp, phong ba...

Cha đưa tay ngăn làn sóng dữ
Trao tặng con vần chữ trang thơ
Cha đổi mới những gì đã cũ
Mang về đây hạnh phúc vô bờ...

Mảnh vườn con bây giờ xanh mướt
Khi Cha về, sẽ bước trên nhung,
Vì con biết ơn Cha vô cùng
Nên đã trải lòng mình làm thảm.

Cha sẽ nghe rất nhiều rung cảm
Qua những bài con gọi là thơ,
Cha sẽ cười con vẫn mộng mơ
Con sẽ bảo: "Nhưng Cha là thực".

Con biết chắc Cha mình có thực,
Con biết rồi, biết lắm, Cha ơi!
Vì thế, nên mới có môi cười,
Mới bắt cháp đêm tàn gói lẻ...

Cha sẽ ngồi nghe con kể lễ
Con trồng hoa để đợi Cha về,
Con sẽ hái một cành hoa nhỏ
Không phải từ luống hoa trước ngõ
Mà từ sâu thẳm của lòng con!
Cha sẽ dặn, con giữ sắc son,
Mỗi đứa con: một phần Cha đó!

Con có Cha, có cây, có gió
Có bên mình dào dạt vần thơ,
Có luôn cả tình Mẹ đợi chờ
Như trăng, như nước, như bờ Đại Dương...

Thơ Đông Khê